

Sundhedsfremme på tværs af institutioner – et kvalitativt casestudie af et fælles madlavningskoncept

Type af præsentation: Mundtlig præsentation.

Mads Filtenborg Christensen, mafchr@ph.au.dk og Loni Ledderer, Loni.ledderer@ph.au.dk
Sektion for Sundhedsfremme og Sundhedsvæsen, Institut for Folkesundhed, Aarhus Universitet.

Stikordsliste: Tværsektorielt samarbejde; institutioner; sundhedsfremme; fagprofessionelle; kvalitativt casestudie.

Sundhedsfremmeprojekter i Danmark har ofte været rettet mod en specifik institution og målgruppe. Stigende krav til øget samarbejde på tværs i den offentlige sektor og til nye ideer om sundhedsfremmende aktiviteter tilskynder både institutioner og deres medarbejdere til at tænke nyt og til at indgå i nye arbejdsopgaver og -relationer. For at imødekomme de nye krav redefinerede et dansk plejehjem og en folkeskole et eksisterende undervisningskoncept om mad og madlavning ("Cool Beans"), der var målrettet børn og unge, til at være et tværsektorielt sundhedsfremmeprojekt, hvor plejehjemsbeboere og folkeskoleelever sammen deltog i undervisningen.

Formålet med dette studie var at undersøge, hvordan offentlige institutioner implementerede et tværsektorielt sundhedsfremmeprojekt, med særligt fokus på 1) hvordan institutionernes medarbejdere og brugere indgik i fælles aktiviteter og 2) hvilken indflydelse aktiviteterne havde på medarbejdernes opgaver, roller og ansvar.

I et kvalitativt casestudie af det tværsektorielle sundhedsfremmeprojekt "Cool Beans", blev undervisningssituationer i madlavning mellem institutionernes medarbejdere og brugere undersøgt. Data blev genereret ved deltagende observationer og uformelle samtaler (17 timer), når deltagerne ugentligt i ti uger mødtes om madlavning i et skolekøkken, samt i semi-strukturerede interview med medarbejdere (n = 4) og i form af informationer fra dokumenter (projektbeskrivelser). Med et sociologisk institutionelt perspektiv fokuserede analysen på at afdække traditionelle og nye aktiviteter, opgaver og rutiner i relation til madlavningsaktiviteten.

Analysen viste, 1) at madlavning var en konkret, praktisk og social aktivitet, der appellerede til samarbejde og interaktion mellem både institutionernes medarbejdere og brugere, og hvor brugerne i forskellige grad kunne deltage i aktiviteten uanset alder, fagligt niveau, fysisk og mental tilstand; og 2) at madlavningsaktiviteten blev tillagt forskellige betydninger og målsætninger af institutionernes medarbejdere samt udfordrede de traditionelle professionsforståelser vedrørende pleje- og undervisning.

Sundhedsfremmeprojekter på tværs af den offentlige sektors institutioner udfordrer den traditionelle professionsforståelse hos institutioner og deres medarbejdere, hvorfor fremtidige projekter må inkludere overvejelser om, hvordan de professionelle kan indgå i nye og anderledes typer af arbejdsopgaver og -relationer.

Antal ord: 315